25. augusta 2024

Meditačný obsah č. 256

Ak kvality duše už viac nie sú kultivované dostatočným cvičením a vedomou oddanosťou k bádateľským otázkam spirituality, chradnú a jedinec upadá späť do emocionálnych pocitov viazaných na telo. Účastníci duchovnej školy sa v rôznych fázach života úplne prirodzeným spôsobom podieľajú na obsahoch a vytvárajú svetelný priestor, ktorý ich povznáša nad telesné väzby. Vždy sú však aj iné fázy, v ktorých jedinec stráca predchádzajúci vývoj duše, pretože dáva väčší priestor pudovým túžbam a nedovoľuje tak rozvinúť svetlé a usporiadané cítenie. Snáď by niekto chcel ospravedlniť tieto fázy života a odôvodniť ich tak, že práve existujú okolnosti existenciálnej alebo emocionálnej povahy, ktoré majú prednosť. Ale takéto myslenie je neprimerané, ak nechcem povedať, že je dokonca osudovo neblahé, či zvrátené. Je založené na mylných predstavách, ktoré sú pre cestu duchovného školenia rovnako zbytočné ako pitie alkoholu. Ak chce človek skutočne napredovať na ceste školenia, musí si zvyknúť na korigovanie chybných predstáv a na rozvíjanie správnych vnemov a myšlienok.

Zmieňujeme sa tu, v meditačných listoch, o tejto okolnosti, pretože emocionálne výkyvy sa vyskytujú často. Mnoho účastníkov kurzov a ľudí cvičiacich meditáciu má tendenciu rýchlo, nadštandardne rýchlo robiť hodnotenia, ktoré nevyplývajú zo skutočne objektívneho pozorovania a ktoré predstavujú pascu pre ich vlastné rastúce túžby. Pri meditačnom školení musí praktizujúci svedomito pozorovať sklony svojej duše, stúpajúce pocity a svoj intelekt.

Nasledujúca meditačná veta by mala rozšíriť doterajší obsah:

Duševná kvalita sa raduje vo svetle vedomia a ak je prežívaná, vytvára duševný priestor. Zomrelí v posmrtnom živote vítajú tieto aktivity človeka, prahnú po svetlom priestore duše.

Ďalšie uvádzané pramene:

1) Meditačný list č. 239 .

2) Rudolf Steiner napísal:

„Ten, kto študuje túto moju knihu „Filozofia slobody", prirodzene zistí, že som bol nútený hovoriť najskôr nie o slobode vôle, ale o slobode toho, čo sa zažíva v myšlienkach, a to dokonca v myšlienkach slobodných od zmyslovosti, v čistých myšlienkach, ktoré sa však vynárajú v ľudskej duši vedome ako mravný, ako morálny ideál, a ktoré dosahujú silu, ktorá dokáže motivovať vôľu človeka."

(R.S. Skutočnosť vyšších svetov, GA 79, s.128)

Keď Rudolf Steiner hovorí o konaní, ktoré je vedome vedené myšlienkou, podporuje morálku. Prostredníctvom duchovného cvičenia, podľa jeho výpovedí, morálku si treba nie iba vydobyť, ale ju aj zachovať.

3) Indická náuka spravidla hovorí o spravodlivosti, poriadku a *dharme*. Menej používa pojem morálka. Zachovávanie *dharmy* sa rozvíja iniciatívou konania, ktorá nie je vedená ľubovoľnosťou a osobnými záujmami, ale dá sa dosiahnuť v zmysle duchovného vývoja. V tomto zmysle *Bhagavad Gíta* opisuje v prvej kapitole Ardžunu, hrdinu príbehu, takzvaného „dobráka", ktorý je zajatý vo svojich vlastných pocitoch a fixovaný na nesprávne myšlienky.

meditácia č.255 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.257